



The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 19. lipnja 2013.

[Video](#)

Crkva je tijelo Kristovo

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas ću se zadržati na još jednom izrazu kojim Drugi vatikanski koncil opisuje narav Crkve: to je tijelo. Koncil, naime, kaže da je Crkva tijelo Kristovo (usp. *Lumen gentium*, 7).

Želim započeti jednim dobro nam poznatim tekstom iz Djela apostolskih: obraćenju Savla, koji će se kasnije zvati Pavao, jedan od najvećih vjerovjesnika (usp. *Dj* 9, 4-5). Savao je progonitelj kršćanâ, ali na putu za grad Damask iznenada ga je obasjala neka svjetlost te on pade na zemlju i začu jedan glas koji mu govori: "Savle, Savle, zašto me progoniš?". On upita: "Tko si, Gospodine?", a onaj glas odgovara: "Ja sam Isus kojega ti progoniš" (r. 3-5). To iskustvo svetoga Pavla nam govori koliko je duboko jedinstvo između nas kršćana i samoga Krista. Kada je Isus uzašao na nebo nije nas ostavio siročad, već je darom Duha Svetoga jedinstvo s njim postalo još snažnije i čvršće. U dogmatskoj konstituciji *Lumen gentium* Drugoga vatikanskog koncila se kaže da "dajući svoga Duha, On [Isus] od svoje braće, sazvane iz svih naroda, na mističan način uspostavlja kao svoje tijelo" (7).

Slika tijela nam pomaže shvatiti tu duboku povezanost između Crkve i Krista, koju je sveti Pavao na osobit način razložio u Prvoj poslanici Korinćanima (usp. pog. 12). Prije svega, tijelo nam doziva u pamet neku živu stvarnost. Crkva nije humanitarno, kulturno ili političko udruženje, već je živo tijelo, koje putuje kroz povijest i djeluje u njoj. A to tijelo ima jednu glavu, Isusa, koja ga vodi,

jača i podupire. To je ono što želim istaknuti: ako se glavu odvoji od ostatka tijela, čitava osoba ne može preživjeti. Tako je i u Crkvi: moramo biti povezani na sve snažniji način sa Isusom. No ne samo to: kao što je tijelu, da bi opstalo, važno da njegovim žilama teče krv, tako moramo dopustiti da Isus djeluje u nama, da nas njegova riječ vodi, da nas njegova euharistijska prisutnost hrani, oživljuje, da njegova ljubav daje snagu našoj ljubavi prema bližnjemu. I to uvijek! Uvijek, uvijek! Draga braćo i sestre, ostanimo u jedinstvu s Isusom, uzdajmo se u Njega, usmjeravajmo svoj život prema njegovu evanđelju, krijepimo se svakodnevnom molitvom, slušanjem Božje riječi, sudjelovanjem, u sakramentima.

I ovdje dolazim do drugog aspekta Crkve kao Tijela Kristova. Sveti Pavao kaže da kao što udovi ljudskoga tijela, premda različiti i brojni, čine jedno tijelo, tako smo svi mi kršteni po jednom Duhu u jedno tijelo (usp. *1 Kor 12, 12-13*). U Crkvi, dakle, postoji neka raznolikost, različitost zadaća i službi; u njoj ne postoji bezizražajna jednoličnost, već bogatstvo darova što ih razdjeljuje Duh Sveti. Međutim postoji zajedništvo i jedinstvo: svi su jedni s drugima povezani i svi složno tvore jedno jedino živo tijelo, duboko povezano s Kristom. Upamtimo to dobro: biti dio Crkve znači biti sjedinjeni s Kristom i primati od Njega božanski život koji nam pomaže živjeti kao kršćani, to znači ostati u jedinstvu s papom i biskupima koji su oruđa jedinstva i zajedništva, to također znači naučiti prevladati personalizme i podjele, imati više razumijevanja jedni za druge, dovesti u sklad različitosti i bogatstva svakog pojedinog; riječju, više voljeti Boga i ljude koji su oko nas, u obitelji, u župi, u udrugama. Da bi živjeli, tijelo i udovi moraju biti ujedinjeni! Jedinstvo je nadmoćnije od sukoba, uvijek! Ako se ne uspiju riješiti, konflikti unose razdor među nama, odjeljuju nas od Boga. Konflikt nam može pomoći da rastemo, ali može također među nas unijeti razdor i podjelu. Ne idimo putem podjela i međusobnih borbi! Budimo svi ujedinjeni, s našim razlikama, ali ujedinjeni, uvijek: to je Isusov put. Jedinstvo je nadmoćnije od sukoba. Jedinstvo je jamstvo koje moramo moliti od Gospodina da nas oslobodi od napasti podjelâ, međusobnih borbi, egoizama, govorkanja. Koliko samo zla čine isprazni razgovori i govorkanja, koliko zla! Nikada ne govorimo o drugima, nikada! Koliko zla Crkvi nanose podjele među kršćanima, strančarenja, plitki interesi.

Podjele među nama ali i podjele među zajednicama: kršćani evangelici, pravoslavni kršćani, katolički kršćani, ali zašto podijeljeni? Moramo nastojati donositi jedinstvo. Ispričat ću vam nešto: danas, prije nego ću izaći iz kuće, proveo sam četrdesetak minuta, pola sata, s jednim evangeličkim pastorom i zajedno smo molili i tražili jedinstvo. Mi katolici moramo moliti, sami i zajedno s drugim kršćanima, da nam Gospodin dadne jedinstvo, jedinstvo među nama. Ali kako ćemo imati jedinstvo među kršćanima ako nismo kadri imati ga u vlastitim redovima? Ako nismo kadri imati ga u svojim obiteljima? U kolikim samo obiteljima vladaju borbe i podjele! Tražite jedinstvo, jedinstvo koje daje Crkva. Jedinstvo dolazi od Isusa Krista. On nam šalje Duha Svetoga da stvara jedinstvo.

Draga braćo i sestre, molimo se Bogu ovako: pomozmi nam da budemo udovi Tijela Crkve koji su sve dublje sjedinjeni s Kristom, pomozmi nam da Tijelo Crkve ne trpi zbog naših sukoba, naših podjela, naših egoizama; pomozmi nam da budemo živi udovi koji su međusobno povezani jednom snagom, snagom ljubavi, koju Duh Sveti izljevava u naša srca (usp. *Rim 5, 5*).

Apeli Svetog Oca

Sutra se slavi Svjetski dan selilaca i izbjeglica. Ove smo godine pozvani posebno promišljati o situaciji u kojoj žive izbjegličke obitelji, koje su često prisiljene na brzinu napustiti svoj dom i domovinu i izgubiti sva svoja dobra i sigurnost da pobjegnu od nasilja, progona ili teških diskriminacija zbog svoje vjeroispovijesti, pripadnosti nekoj etničkoj skupini, svojih političkih ideja.

Osim opasnosti s kojima se suočavaju na svom putovanju, često se te obitelji izložene opasnosti rasula i, u zemlji koja ih prima, moraju se suočiti s kulturama i društvom koji su različiti od njihovih. Ne smijemo biti neosjetljivi prema izbjegličkim obiteljima i prema svojoj našoj braći i sestrama izbjeglicama: pozvani smo pomagati im, pokazati za njih razumijevanje i iskazati im gostoprimstvo. Neka u čitavom svijetu nikada ne ponestane osoba i institucija koje im pomažu: na njihovu licu utisnuto je Kristovo lice!

Prošlu smo nedjelju, u sklopu Godine vjere, slavili Boga koji je život i izvor života, Krista koji nam daje božanski život, Duha Svetog koji nas održava u živom odnosu prave djece Božje. Želim još jednom uputiti poziv svima da prihvate i svjedoče Evanđelje života, da promiču i brane život u svim njegovim dimenzijama i u svim njegovim dobima. Kršćanin je onaj koji kaže "da" životu, koji kaže "da" Bogu, Živome.